

וכסף אזור הורדנו בידנו לשבור אכל לא יעשו
מי שים נספנו באמתותינו ויאמר שלום נכנס אל
תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון
באמתותיכם נספכם בא אלי ויצא אלהם את
שמעון ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן
מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם ויכינו
את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי
שים יאכלו לחם ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את
המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה
וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן
אשר אמרתם העודנו חיי ויאמרו שלום לעבדך
לאבינו עודנו חיי ויקדו וישתחוו וישא עיניו וירא
את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הוזה אחיכם הקטן
אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יזקן בני וימהר
יוסף כי זכמרו רוחמינו אל אחיו ויבקש לבכות
ויבא הזדורה ויבך שמה וירחוק פניו ויצא ויתאפק
ויאמר שימו לחם וישינו לו לבדו וקהם לבדם
ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון
המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא
למצרים וישבו לפני הנכר כבכרתו והצעיר
כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו וישא
משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימין
ממשאת כלם זמש ידות וישתו וישכרו עמו
ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתות
האנשים אכל כאשר יוכלון שיאת ושים כסף
איש נפי אמתותו ואת גביעי גביע הכסף השים
נפי אמתות הקטן ואת כסף שגברו ויעש כדבר
יוסף אשר דבר הנכר אור והאנשים שלחו
המה וחמריהם הם יצאו את העיר לא הרחיקו
ויסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי
האנשים והשיגתם ואמרת אלהם כמה שלמתם
רעה תזת טובה הלוא זה אשר ישתה אדני בו
והוא זחש יחש בו הרעתם אשר עשיתם וישגם
וידבר אלהם את הדברים האלה ויאמרו אליו
כמה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדך
מעשית כדבר הזה הן כסף אשר מצאנו נפי
אמתותינו השיבנו אליך מארץ כנען ואין גגנו
מבית אדניך כסף או זהב אשר ימצא אתו מעבדך
ומת וגם אנוזנו זהיה לאדני לעבדים ויאמר גם עתה
כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד
ואתם תהיו זקים וימהרו ויורדו איש את אמתותו
ארצה ויפתחו איש אמתותו ויחפש בגדול החל